

sagde til dem: Kære Medsøstre, her er en Mand paa Rigsdagen, som mener, at Statskassen ikke bør have sine Penge ind gennem den Million, der plejer at falde i Arv her i Sognet, men at I bør betale dem i Told af den Kaffe, I drikke — saa vilde de naturligvis alle rejse sig og raabe Ve over denne Mand og skaale med deres Kaffekopper og raabe Hurra for Ministeren, der vil befri dem for Skatten paa Kaffen. Men dette Fantasi eksempel er ikke overbevisende for mig, og jeg er heller ikke overbevist om, at jeg er saa aldeles blotet for politisk Forstand, som den højtærede Minister tror. For Agitationsevne, maa jeg sige, er jeg blotet; noget saadant kunde jeg ikke gaa ud i Landet og sige til Folk; det vilde — for at bruge et finansministerielt Udtryk — kvalme mig. Men det er jo muligt, at der til Agitation hører ikke alene Evne til at suggestionere andre Folk, men ogsaa sig selv. Hvis den højtærede Finansminister kan faa sig selv til at tro det, han siger her, saa er det muligt, at han kan rejse med det. Men jeg vil dog trods min Mangel paa politisk Forstand vove at møde den højtærede Finansminister ethvert Sted i Landet til en Debat om Toldloven og alt, hvad derhen hører. Vi kunne saa se, hvorledes det gaar; kan jeg ikke staa mig, er det jo bedst for den højtærede Finansminister.

Men jeg vender tilbage til selve Toldlovsforslaget, og jeg skal da sige, at det jo er muligt, at et og andet, naar dette Forslag gaar igennem, vil blive billigere — meget bliver det ikke —, og at noget vil blive dyrere; jeg tror ikke, Forskellen bliver saa overordentlig stor, naar man gør det hele op. Men det er dog et Fremskridt, det er der ingen Tvivl om, og jeg vil sige til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som henvendte nogle Ord til mig i Dag, at der naturligvis ogsaa er et tilsyneladende Fremskridt med Hensyn til Værditolden. Det ærede Medlem sagde, at der var jo et stort Fremskridt, idet Værditolden jo var sat op fra 800,000 til 2,447,000 Kr., naar man sammenlignede den nuværende Toldlov med det af Folketinget vedtagne Toldlovsforslag. Men jeg skal dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den nævnte Forandring i Beløbene kun fremkommer ved Tobakstolden. Kun derved! Og nu skal det ærede Medlem ikke være saa vis paa, at Tobakstolden gaar frelst ud af dette høje Ting; jeg kunde godt tænke mig den Mulighed, at Landstinget paa dette Punkt fik Lov til at gøre en Forandring, ogsaa

af den simple Grund, at det jo slet ikke er Regeringens Forslag. Men hvis det skulde ske, hvad jeg ikke anser for aldeles utænkeligt, bliver der mindre Værditold paa Regeringens Toldlovsforslag end paa den nuværende Toldlov, og saa bliver det ærede Medlem ikke nær saa lykkeligt, som han troede, han endnu kunde blive. Det ærede Medlem brugte i den Tale, han holdt — jeg har skrevet det op, men forlagt det, saa jeg kan ikke citere det — meget stærke Udtryk om Vægttolden; han mente, at den var en blodig, blodig Uret mod Befolkningen; det ærede Medlem udviklede dette videre og sagde, at han vilde prise sig lykkelig den Dag, denne Opfattelse blev levende i hvert enkelt Medlems Hjerte her i Salen. Naa, levende synes jeg nu ikke, denne Opfattelse er i Øjeblikket. Det er ikke mit Indtryk, at man her er saa overordentlig stemt for Værditold. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem bliver lykkeligt — ja, maaske paa anden Maade, det skal jeg ikke sige noget om, det ærede Medlem ser jo ganske vist ikke meget ulykkelig ud, og Livet kan jo ogsaa have mange Tillokkelser for ham —, men hvis dette med Værditolden havde været det afgørende, saa havde det ærede Medlem siddet højst sørgeligt i det i Resten af sine Levedage, jeg haaber, det maa blive mange.

Medens jeg er ved Toldlovsforslaget, er der et Par Ord, jeg endnu gerne vilde sige med Hensyn til Værditolden. Det synes mig forbavsende, at der, hvor man helst skulde anvende Værditolden, er der slet ikke Tale om den, nemlig paa den store og udviklede Position, der hedder Manufakturvarer, hvor jeg altid har fundet, det var en fuldstændig Uhyrlighed, at man ikke fik Værditold. Det forekommer mig mærkeligt, at man skal fortolde en Alen Kniplinger til 25 Øre efter samme Toldsats som en Alen Kniplinger til 500 Kr.; men det vil man efter det foreliggende Toldlovsforslag komme til at gøre. Jeg vil nu sige, jeg er ikke saa uvidende om den Position, som Folk maaske tro; jeg er Købmandssøn og har hørt en Del om det, der hedder Manufakturvarer, og det forbavser mig, at den Grund, hvorfor man ikke tør gaa til Værditold paa dette Omraade, er, at man frygter for ikke tilstrækkeligt at kunne værdsætte Varerne. Men de Købmænd, som have at gøre med den Position — det kunne ærede Medlemmer tro —, have en udmærket Evne til at forstaa Positionens og Varens Forhold til hinanden, en ganske anden end de maa-